

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 927/2018
18.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић, Веска Крстајића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К број 150/16 од 18.01.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 18/18 од 31.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.150/16 од 18.01.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 18/18 од 31.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К бр.150/16 од 18.01.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени за временски период од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом обавезан је окривљени АА, да плати суду на име судског паушала износ од 3.000,00 динара и оштећеној ББ износ од 63.375,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећена ББ за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 18/18 од 31.05.2018. године, уважањем жалбе Основног јавног тужилаштва у Куршумлији, преиначена је пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.150/16 од 18.01.2018. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Прокупљу окривљеног АА, за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три месеца коју ће почети да издржава даном лишења слободe, док је у непреиначеном делу жалба

браниоца окривљеног АА одбијена као неоснована а пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.150/2016 од 18.01.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адвокат Горан Тодоровић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке преиначи у целини и ослободи од оптужбе окривљеног или да побијане одлуке укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета и наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се оно састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се оне састоје већ суштински образложење захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењем у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да сви изведени докази током овог кривичног поступка указују да се у радњама АА нису стекли елементи кривичног дела које му је стављено на терет, а да нису цењени искази сведока који су били у непосредном контакту са оштећеном свакодневно, и који су потврдили да оштећена никада није имала било какву повреду и поклоњена је вера исказима родитељима наводно оштећене који су пристрасни, а који нису имали свакодневни контакт са оштећеном, да су из списка предмета

издвојени искази које су у својству сведока дали родитељи и оштећена пред тужилаштвом, а да из списка предмета нису издвојене фотографије.

Како је дакле у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а суштински се указује на недозвољени разлог за подношење захтева – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**